Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE (prvi senat)

z dne 23. novembra 2010*

„Javni uslužbenci — Uradniki — Javni natečaj — Nevpis na rezervni seznam — Uravnotežena zastopanost žensk in moških v natečajnih komisijah“

V zadevi F-50/08,

zaradi tožbe, vložene na podlagi člena 236 ES in člena 152 AE,

Gábor Bartha, stanujoč v Bruslju (Belgija), ki ga zastopa P. Homoki, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopajo J. Currall, V. Bottka in A. Sipos, zastopniki,

tožena stranka,

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE (prvi senat),

v sestavi S. Gervasoni, predsednik, H. Kreppel (poročevalec) in H. Tagaras, sodnika,

sodna tajnica: W. Hakenberg,

izreka naslednjo

Sodbo

1 G. Bartha je 19. maja 2008 v sodnem tajništvu Sodišča za uslužbence vložil tožbo, s katero predlaga, prvič, naj se za nično razglasi odločba komisije javnega natečaja EPSO/AD/56/06, s katero je bil obveščen o neuspehu na preizkusih navedenega natečaja, in drugič, naj se Komisiji Evropskih skupnosti naloži povrnitev škode, ki naj bi jo utrpel zaradi te odločbe.

Pravni okvir

2 Člen 3 Priloge III h Kadrovskim predpisom za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) določa:

„Komisijo za izbiro kandidatov sestavljajo predsednik, ki ga imenuje organ za imenovanja, in člani, ki jih v enakem številu imenujeta organ za imenovanja in odbor uslužbencev.

* Jezik postopka: madžarščina.

Komisijo za izbiro kandidatov na podlagi javnih natečajev, skupnih za dve ali več institucij, sestavljajo predsednik, ki ga imenuje organ za imenovanja iz člena 2(2) Kadrovskih predpisov, in člani, ki jih imenuje organ za imenovanja iz člena 2(2) Kadrovskih predpisov na predlog institucij, kot tudi člani, imenovani z dogovorom med odbori uslužbencev institucij, tako da je zagotovljena enaka zastopanost.

Komisiji za izbiro kandidatov pri nekaterih preskusih lahko pomaga en ali več izpraševalcev v svetovalni funkciji.

Člani komisije funkcionalne skupine in za izbiro kandidatov so izbrani med uradniki iz razreda [naziva], ki je najmanj enak razredu [nazivu] za prosto delovno mesto.

Če ima komisija za izbiro kandidatov več kot štiri člane, morata biti v njej vsaj po dva člana vsakega spola.“

Dejansko stanje

3 Evropski urad za izbor osebja (EPSO) je 25. julija 2006 objavil razpis splošnega natečaja EPSO/AD/56/06 za sestavo rezervnega seznama kandidatov za zaposlitev administratorjev naziva AD 5 z madžarskim državljanstvom (UL C 172 A, str. 3, v nadaljevanju: razpis natečaja).

4 Ta natečaj se je nanašal na štiri področja: „Evropska javna uprava/človeški viri“, „Pravo“, „Ekonomija“ in „Mikroekonomija/poslovodenje“.

5 Število uspešnih kandidatov je bilo za področje „Pravo“ določeno na deset.

6 Tožeča stranka se je prijavila na natečaj EPSO/AD/56/06 in se ob prijavi odločila za področje „Pravo“.

7 Potem ko je opravila predizbirne teste, ki so bili organizirani zaradi predizbora kandidatov, je opravila še tri pisne preizkuse, določene v razpisu natečaja, in nato ustni preizkus, h kateremu so bili pripuščeni kandidati, izbrani po pisnih preizkusih.

8 Predsednik komisije je z dopisom z dne 19. novembra 2007 tožečo stranko obvestil, da je ni bilo mogoče uvrstiti na rezervni seznam, saj je bila njena skupna ocena za pisne in ustni preizkus nižja od ocene, ki jo je dobilo deset oseb, ki so bile izbrane na natečaju (področje „Pravo“).

9 Tožeča stranka je v dopisu z dne 22. novembra 2007 zahtevala pregled odločbe, da se je ne vpiše na rezervni seznam natečaja.

10 Ker tožeča stranka ni prejela zahtevanih dokumentov in informacij, je zahtevo ponovila v elektronskem dopisu, ki ga je EPSO poslala 10. decembra 2007.

11 EPSO je 20. decembra 2007 tožeči stranki poslal kopijo njenih pisnih preizkusov (b) in (c) ter kopijo ustreznih ocenjevalnih listov.

12 Tožeča stranka je glede na dokumente, ki ji jih je poslal EPSO, v dopisu z dne 7. januarja 2008 dopolnila očitke, ki jih je najprej navedla v zahtevi za pregled odločbe.

13 Predsednik izbirne komisije je z odločbo z dne 23. januarja 2008 zavrnil zahtevo za pregled odločbe.

14 Tožeča stranka je v elektronskem dopisu, ki ga je 25. januarja 2008 poslala EPSO, izpodbijala vsebino odločbe z dne 23. januarja 2008.

15 Predsednik izbirne komisije je z odločbo z dne 31. marca 2008 potrdil zavrnitev vpisa tožeče stranke na rezervni seznam natečaja.

Postopek in predlogi strank

16 Tožba je bila vložena 19. maja 2008.

17 Tožeča stranka Sodišču za uslužbence predlaga, naj:

— razglasi odločbo z dne 19. novembra 2007 za nično;

— razglasi odločbo z dne 23. januarja 2008 za nično;

— razglasi odločbo z dne 31. marca 2008 za nično;

— Komisiji naloži povrnitev škode, ki izhaja iz nezakonitosti zgoraj navedenih odločb;

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

18 Komisija Sodišču za uslužbence predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

19 Tožeča stranka je v dokumentu z naslovom „Sprememba predlogov“, ki ga je Sodišče za uslužbence štelo za repliko, poleg tega Sodišču za uslužbence predlagala, naj:

— Komisiji naloži, naj ji za povrnitev premoženjske škode plača odškodnino v višini 924 EUR na pretečeni mesec za obdobje od 31. marca 2008 do izreka te sodbe;

— Komisiji naloži, naj ji za povrnitev nepremoženjske škode plača 10.000 EUR;

— EPSO odredi, naj sprejme novo odločbo, ki bo nadomestila odločbo z dne 19. novembra 2007.

20 Komisija v dupliki Sodišču za uslužbence znova predlaga, naj:

— tožbo tožeče stranke zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

21 Sodišče za uslužbence je na podlagi člena 48(2) Poslovnika s privolitvijo strank odločilo brez obravnave.

Pravo

A – *Predlogi za razglasitev ničnosti*

1. *Uvodne ugotovitve o predmetu predlogov za razglasitev ničnosti*

22 Treba je opozoriti, da je v skladu s sodno prakso, kadar kandidat na natečaju zahteva pregled odločbe komisije, odločba, ki jo ta komisija sprejme po ponovni presoji položaja kandidata, tista, ki pomeni akt, ki posega v njegov položaj (sodba Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2006 v zadevi Heus proti Komisiji, T-173/05, ZOdl. JU, str. I-A-2-329 in II-A-2-1695, točka 19). Zato je odločba z dne 23. januarja 2008, sprejeta po zahtevi za pregled, ki jo je tožeča stranka vložila 22. novembra 2007, nadomestila prvotno odločbo komisije z dne 19. novembra 2007 in je akt, ki posega v položaj (v nadaljevanju: sporna odločba).

23 Poleg tega iz spisovne dokumentacije izhaja, da je tožeča stranka, potem ko je prejela sporno odločbo, 25. januarja 2008 EPSO – ki je bil na podlagi razpisa natečaja naslovnik ne le zahtev za pregled, temveč tudi pritožb, ki so jih kandidati vložili na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov – poslala elektronski dopis, v katerem je izpodbijala utemeljenost te odločbe in posebej poudarila, da je bila ta odločba sprejeta ob neupoštevanju nekaterih pravil, ki veljajo za delo natečajnih komisij. Glede na predmet tega dopisa in ob upoštevanju dejstva, da odločitev EPSO, da ta dopis posreduje predsedniku komisije, da bi ta odgovoril nanj, ne more vplivati na to, kako mora Sodišče za uslužbence opredeliti navedeni dopis, je treba ta dopis šteti za pritožbo v smislu člena 90(2) Kadrovskih predpisov, ki je bila izrecno zavrnjena z odločbo z dne 31. marca 2008. Razsojeno pa je bilo, da Sodišče za uslužbence na podlagi predloga za razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi pritožbe, ki nima samostojne vsebine, odloča o aktu, zoper katerega je bila vložena pritožba (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 17. januarja 1989 v zadevi Vainker proti Parlamentu, 293/87, Recueil, str. 23, točka 8; glej tudi sodbo Sodišča za uslužbence z dne 9. julija 2009 v zadevi Hoppenbrouwers proti Komisiji, F-104/07, ZOdl. JU, str. I-A-1-259 in II-A-1-1399, točka 31). Ker odločba z dne 31. marca 2008 nima samostojne vsebine, v teh okoliščinah ni več treba odločati o predlogu za razglasitev ničnosti navedene odločbe.

2. *Predlog za razglasitev ničnosti sporne odločbe*

a) Dopustnost

24 Komisija pojasnjuje, da bi morala biti tožba zoper sporno odločbo vložena v treh mesecih in desetih dneh od vročitve navedene odločbe, to je najpozneje 3. maja 2008. Vendar je bila ta tožba vložena šele 19. maja 2008. Zato bi jo bilo treba po mnenju Komisije zavreči kot nedopustno.

25 Glede tega je v skladu z ustaljeno sodno prakso pravno sredstvo, ki je na voljo zoper odločbo natečajne komisije, običajno tožba neposredno pri sodišču Evropske unije. Vendar, če se zadevna oseba odloči – kot se je odločila tožeča stranka v tej zadevi – da najprej pri upravi vloži upravno pritožbo, bo dopustnost pozneje vložene tožbe odvisna od tega, ali je zadevna oseba upoštevala vse postopkovne zahteve, ki veljajo za predhodno pritožbo (sklep Splošnega sodišča z dne 25. novembra 2005 v zadevi Pérez-Díaz proti Komisiji, T-41/04, ZOdl. JU, str. I-A-373 in II-1697, točka 32).

26 Ker se je tožeča stranka v tej zadevi odločila vložiti pritožbo zoper sporno odločbo, jo je morala v skladu s določbami člena 90(2) Kadrovskih predpisov vložiti v treh mesecih od uradnega obvestila o navedeni odločbi. Iz spisovne dokumentacije pa izhaja, da je zadevna oseba upoštevala to zahtevo, ker je EPSO pritožbo prejel 25. januarja 2008 oziroma dva dni po tem, ko je bila sporna odločba 23. januarja 2008 vročena tožeči stranki.

27 Poleg tega, čeprav morajo biti tožbe, določene v členu 91(3) Kadrovskih predpisov, v skladu s tem členom vložene v treh mesecih od dneva uradnega obvestila o odločitvi, sprejeti kot odgovor na pritožbo, pri čemer je ta rok zaradi oddaljenosti podaljšan za enkratno obdobje desetih dni v skladu s členom 100(3) Poslovnika, ni sporno, da je tožeča stranka 19. maja 2008 oziroma v treh mesecih in desetih dneh pri Sodišču za uslužbence vložila to tožbo. V teh okoliščinah Komisija neutemeljeno trdi, da je bila tožba vložena prepozno.

b) Vsebinska presoja

28 Tožeča stranka je v utemeljitev svojih predlogov najprej navedla šest tožbenih razlogov, ki so se nanašali na, prvič, kršitev člena 3, peti odstavek, Priloge III h Kadrovskim predpisom, drugič, kršitev zahteve po poštenem sojenju, tretjič, kršitev načel, ki urejajo ocenjevanje, četrtič, neupoštevanje člena 90(2) Kadrovskih predpisov, petič, obstoj zlorabe pooblastil in kršitev načela dobrega upravljanja ter, šestič, kršitev načela pravne varnosti.

29 Vendar je tožeča stranka v repliki Sodišče za uslužbence obvestila, da se odpoveduje uveljavljanju tožbenih razlogov, ki se nanašajo na kršitev zahteve po poštenem sojenju, kršitev načel, ki urejajo ocenjevanje, in kršitev načela pravne varnosti.

30 Treba je preučiti tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 3, peti odstavek, Priloge III h Kadrovskim predpisom.

Trditve strank

31 Tožeča stranka opozarja, da člen 3, peti odstavek, Priloge III h Kadrovskim predpisom določa, da „[č]e ima komisija za izbiro kandidatov več kot štiri člane, morata biti v njej vsaj po dva člana vsakega spola“. Po mnenju tožeče stranke se taka določba ni upoštevala v tej zadevi, ker je bila v komisiji, ki je imela več kot štiri člane, na ustnem preizkusu le ena članica ženskega spola.

32 Potem ko je Komisija podala ugovor nedopustnosti zoper tožbeni razlog, ker ni bil naveden v predhodnem postopku, v zagovor dodatno poudarja, da naj se člen 3, peti odstavek, Priloge III h Kadrovskim predpisom v tej zadevi ne bi uporabljal, saj je bila komisija sestavljena le iz štirih rednih članov in štirih nadomestnih članov. Komisija trdi, da čeprav naj bi komisija morala ravnati v skladu s to določbo, se je člen 3, peti odstavek, Priloge III h Kadrovskim predpisom, ki ne vsebuje razlikovanja med rednimi in nadomestnimi člani, vsekakor upošteval, ker sta bili v komisiji dve članici ženskega spola.

33 Tožeča stranka glede dopustnosti tožbenega razloga odgovarja, da se pravilo o skladnosti pritožbe in tožbe ne uporablja za natečaje in da gre pri tožbenem razlogu, ki se nanaša na kršitev pravila o enaki zastopanosti v natečajnih komisijah, za razlog, ki zadeva zavezujoče pravo in se lahko prvič navede šele pred sodiščem. Zadevna oseba glede vsebine trdi, da bi bilo treba za preverjanje upoštevanja zahteve, ki je določena v členu 3, peti odstavek, Priloge III h Kadrovskim predpisom in katere predmet je preprečevati vsakršno diskriminacijo, upoštevati le redne člane ali vsaj člane, prisotne na ustnem preizkusu.

Presoja Sodišča za uslužbence

– Dopustnost tožbenega razloga

34 Kot je Sodišče za uslužbence razsodilo v sodbi z dne 1. julija 2010 v zadevi Mandt proti Parlamentu (F-45/07, točki 119 in 120), je pravilo o skladnosti pritožbe in tožbe kršeno le, ko se s tožbo spremeni predmet ali vzrok pritožbe, pri čemer je treba pojem „vzrok“ razlagati široko. V skladu s tako razlago in

v zvezi s predlogom za razglasitev ničnosti je treba kot „vzrok spora“ razumeti izpodbijanje materialne ali formalne zakonitosti izpodbijanega akta s strani tožeče stranke. Posledično in ob upoštevanju ugovorov nezakonitosti in razlogov, ki zadevajo zavezujoče pravo, bi šlo za spremembo vzroka spora in zato za neupoštevanje pravila o skladnosti, če bi tožeča stranka, ki je v pritožbi kritizirala le formalno veljavnost akta, ki posega v njen položaj, skupaj z njegovimi postopkovnimi vidiki, v tožbi navedla vsebinske razloge ali, nasprotno, če bi tožeča stranka, potem ko je v pritožbi izpodbijala le materialno zakonitost akta, ki posega v njen položaj, vložila tožbo, v kateri bi bili navedeni razlogi, ki se nanašajo na formalno veljavnost tega akta.

35 Čeprav je v tej zadevi res, da tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 3, peti odstavek, Priloge III h Kadrovskim predpisom, v pritožbi ni naveden niti implicitno, to še ne pomeni, da tožeča stranka v tej pritožbi ni izpodbijala formalne veljavnosti sporne odločbe s tem, da je predvsem trdila, da njenega izvoda pisnega preizkusa (c) ni popravil ocenjevalec z znanjem madžarskega jezika, zaradi česar je bil po njenem mnenju celoten postopek nepravilen, in da je bila sporna odločba nezadostno obrazložena z vidika ugotovitev, navedenih v dopisih z dne 22. novembra 2007 in 7. januarja 2008. V teh okoliščinah je zgoraj navedeni tožbeni razlog, ki se nanaša na isti pravni vzrok kot nekateri tožbeni razlogi, navedeni v pritožbi, dopusten.

– Utemeljenost tožbenega razloga

36 Na prvem mestu je treba ugotoviti, ali je natečajna komisija, ki je preučevala uspešnost tožeče stranke, imela „več kot štiri člane“ v smislu člena 3, peti odstavek, Priloge III h Kadrovskim predpisom, da bi ugotovili, ali je komisija v tej zadevi morala upoštevati navedeno določbo.

37 Glede tega je izraz „člani [komisije]“ iz člena 3, peti odstavek, Priloge III h Kadrovskim predpisom glede na njegovo splošnost treba razumeti tako, da se nanaša na vse člane komisije, skupaj s predsednikom, in ne le na člane navedene komisije, ki nimajo statusa predsednika. Iz tega sledi, da natečajne komisije, ki imajo kot v tej zadevi vsaj pet članov skupaj s predsednikom, spadajo na področje uporabe zgoraj navedene določbe.

38 Na drugem mestu je treba preučiti, ali je natečajna komisija izpolnila pravilo iz člena 3, peti odstavek, Priloge III h Kadrovskim predpisom, in sicer da mora imeti „vsaj po dva člana vsakega spola“, kar pomeni, da je treba najprej ugotoviti, ali je treba upoštevanje tega pravila preverjati ob sestavi komisije, kot je razvidna iz seznama, ki ga objavijo institucija ali institucije, ki organizirajo natečaj, ali ob dejanskem izvajanju preizkusov, nato pa, ali je treba upoštevati le redne člane komisije ali tudi nadomestne člane.

39 Glede vprašanja, ali je treba upoštevanje pravila iz člena 3, peti odstavek, Priloge III h Kadrovskim predpisom preverjati ob objavi seznama članov komisije ali ob izvajanju ustnih preizkusov, Sodišče za uslužbence meni, da je treba zgoraj navedeno določbo razlagati tako, da se nanaša na člane komisije, kot so navedeni na objavljenem seznamu. Namreč, če bi bilo treba zgoraj navedeno pravilo upoštevati ob izvajanju preizkusov, bi nastale velike praktične težave za upravo, zadolženo za organizacijo natečajev, ker bi ji bila v primeru nasprotne razlage naložena pretežka zahteva v zvezi z upravljanjem zaposlenih, saj morajo natečajne komisije v skladu s členom 3, drugi odstavek, Priloge III h Kadrovskim predpisom tudi hkrati sestavljati člani, ki jih imenuje organ za imenovanja, in člani, ki jih imenujejo odbori uslužbencev.

40 Glede vprašanja, ali je treba zaradi preverjanja upoštevanja člena 3, peti odstavek, Priloge III h Kadrovskim predpisom upoštevati le redne člane komisije ali tudi nadomestne člane, je treba najprej opozoriti, da sodna praksa dopušča, da lahko uprava, ki sestavi natečajno komisijo, zakonito imenuje ne le redne člane, temveč tudi nadomestne člane, čeprav ta možnost ni izrecno določena v Kadrovskih predpisih. Namreč, pomen imenovanja nadomestnih članov natečajne komisije je, da se v primeru, ko redni člani ne morejo opravljati svoje naloge, omogoči nadomeščanje, tako da lahko komisija

v razumnem roku opravi svoje delo, hkrati pa njena sestava ostane stalna med vsemi ustnimi preizkusi (sodba Splošnega sodišča z dne 12. marca 2008 v zadevi Giannini proti Komisiji, T-100/04, ZOdl. JU, str. I-A-2-9 in II-A-2-37, točka 207).

41 Vendar je treba za preverjanje upoštevanja pravila iz člena 3, peti odstavek, Priloge III h Kadrovskim predpisom načeloma upoštevati le redne člane komisije, saj ti običajno sodelujejo pri dejanskem izvajanju preizkusov.

42 Poleg tega, če je treba člen 3, peti odstavek, Priloge III razlagati tako, da določa obveznost, da se za presojo skladnosti sestave natečajne komisije upoštevajo vsi člani komisije ne glede na to, ali so redni ali nadomestni, bi ta določba zaradi take razlage izgubila velik del svojega pomena. Namreč, zahtevo, da sta v komisiji, ki ima več kot štiri člane, vsaj po dva člana vsakega spola, je zakonodajalec določil zato, da bi se v sestavi komisij odražala uravnotežena zastopanost obeh spolov. Vendar tak cilj ne bi bil dosežen, če bi bilo dovolj, da bi v komisiji, ki ima vsaj osem članov skupaj z namestniki, en ali drugi spol zastopala le dva nadomestna člana.

43 Iz tega sledi, da je za komisijo, ki ima ob objavi seznama članov več kot štiri redne člane, mogoče šteti, da izpolnjuje zahteve iz člena 3, peti odstavek, Priloge III h Kadrovskim predpisom le, če sta med temi rednimi člani vsaj po dva člana vsakega spola.

44 Vendar se lahko zahteva, da se morajo upoštevati le redni člani komisije ob objavi seznama njenih članov, omili v posebnem primeru, ko je sestava komisije – čeprav v tej fazi ne izpolnjuje pravila iz člena 3, peti odstavek, Priloge III h Kadrovskim predpisom, kot je razloženo v prejšnji točki – ob dejanskem izvajanju preizkusov vseeno v skladu s tem pravilom. V takem primeru je namreč cilj člena 3, peti odstavek, Priloge III h Kadrovskim predpisom, in sicer da uspešnost kandidatov na natečaju oceni komisija, v kateri je zagotovljena uravnotežena zastopanost žensk in moških, v celoti dosežen.

45 Medtem ko je EPSO v tej zadevi v dopisu z dne 23. avgusta 2006 institucije in odbore uslužbencev pozval, naj predlagajo imena oseb, ki bi lahko sestavljale komisijo, in jih je posebej opozoril, da morata biti v komisiji, ki ima več kot štiri člane, nujno vsaj po dva člana vsakega spola, je iz spisovne dokumentacije razvidno, da je EPSO malo pred izvedbo ustnih preizkusov na svojem spletnem mestu objavil seznam članov – rednih in nadomestnih – komisije javnega natečaja EPSO/AD/56/06, iz katerega je razvidno, da so komisijo sestavljali redni predsednik moškega spola in štirje redni člani prav tako moškega spola, vendar nobena članica ženskega spola, kar pomeni kršitev člena 3, peti odstavek, Priloge III h Kadrovskim predpisom.

46 Res je, da sta bili na seznamu, ki ga je objavil EPSO, tudi nadomestna predsednica in nadomestna članica ženskega spola in da je bila prav ta nadomestna članica v komisiji na ustnem preizkusu tožeče stranke.

47 Vendar na podlagi take okoliščine ni mogoče ugotoviti, da je natečajna komisija izpolnjevala zahtevo iz člena 3, peti odstavek, Priloge III h Kadrovskim predpisom, ker ni niti dokazano niti zatrjevano, da bi nadomestna predsednica ženskega spola poleg namestnice ženskega spola dejansko bila del stalne sestave komisije, ki je med izvajanjem preizkusov preverjala sposobnosti kandidatov.

48 Torej je treba sklepati, da v tej zadevi sestava natečajne komisije ni bila v skladu z določbami člena 3, peti odstavek, Priloge III h Kadrovskim predpisom.

49 Ker ni dokazano, da bi bila vsebina sporne odločbe enaka, če ne bi bilo take nepravilnosti, iz tega sledi, da je treba sporno odločbo razglasiti za nično, ne da bi bilo treba preučiti druge tožbene razloge.

B – *Predlog, naj Sodišče za uslužbence EPSO odredi, naj sprejme novo odločbo, ki bo nadomestila odločbo z dne 19. novembra 2007*

50 V skladu z ustaljeno sodno prakso sodišče Unije na upravo ne more nasloviti odredb v okviru nadzora zakonitosti na podlagi člena 91 Kadrovskih predpisov (sodba Splošnega sodišča z dne 2. marca 2004 v zadevi Di Marzio proti Komisiji, T-14/03, RecFP, str. I-A-43 in II-167, točka 63). Zgoraj navedeni predlog je zato treba zavreči kot nedopusten.

C – *Odškodninska zahtevka*

1. *Trditve strank*

51 Tožeča stranka zahteva povrnitev premoženjske in nepremoženjske škode, ki naj bi jo utrpela zaradi sporne odločbe. Pojasnjuje, da gre pri premoženjski škodi za razliko med plačo uradnika z nazivom AD 5, plačilni razred 2, in osebnimi prejemki, ki jih prejema zdaj, ter izgubo pravice do socialne varnosti in starostne pokojnine Evropske unije.

52 Komisija predlaga, naj se zgoraj navedena predloga zavrneta.

2. *Presoja Sodišča za uslužbence*

53 V skladu z ustaljeno sodno prakso mora biti za nastanek odgovornosti uprave izpolnjenih več pogojev, in sicer nezakonitost ravnanja, ki se očita institucijam, dejanskost škode ter vzročna zveza med očitanim ravnanjem in zatrjevano škodo (sodbi Sodišča z dne 1. junija 1994 v zadevi Komisija proti Brazzelliju Lualdiju in drugim, C-136/92 P, RecFP, str. I-1981, točka 42, in z dne 21. februarja 2008 v zadevi Komisija proti Girardot, C-348/06 P, ZOdl., str. I-833, točka 52). Ti pogoji so kumulativni. Neizpolnjevanje enega od teh pogojev zadostuje za zavrnitev odškodninskih zahtevkov.

54 Kar zadeva obstoj vzročne zveze, mora tožeča stranka načeloma dokazati neposredno in gotovo vzročno-posledično zvezo med kršitvijo, ki jo je storila institucija, ter zatrjevano škodo (sodba Splošnega sodišča z dne 28. septembra 1999 v zadevi Hautem proti EIB, T-140/97, RecFP, str. I-A-171 in II-897, točka 85).

55 Vendar je stopnja gotovosti vzročne zveze, ki jo zahteva sodna praksa, dosežena, ko je bila oseba zaradi nezakonitosti, ki jo je storila institucija Skupnosti, prikrajšana ne nujno za zaposlitev, pravice do katere zainteresirana oseba ne bo mogla nikoli dokazati, temveč za resno možnost, da bi bila zaposlena kot uradnik ali uslužbenec, zaradi česar ima lahko zainteresirana oseba premoženjsko škodo, ki jo predstavlja izguba dohodkov (sodba Splošnega sodišča z dne 5. oktobra 2004 v zadevi Sanders in drugi proti Komisiji, T-45/01, ZOdl., str. II-3315, točka 150, in sodba Sodišča za uslužbence z dne 22. oktobra 2008 v zadevi Tzirani proti Komisiji, F-46/07, ZOdl. JU, str. I-A-1-323 in II-A-1-1773, točka 218).

56 Kar zadeva premoženjsko škodo, tožeča stranka zahteva povrnitev premoženjske škode, ki izhaja, po eni strani, iz utrpele izgube osebnih prejemkov, v tej zadevi iz razlike med plačo uradnika z nazivom AD 5, plačilni razred 2, in osebnimi prejemki, ki jih prejema zdaj, ter po drugi strani, iz izgube pravice do socialne varnosti in pokojnine, povezanih s statusom uradnika. Vendar v tej zadevi ni dokazano, da bi bila tožeča stranka, če ne bi bila storjena nepravilnost pri sestavi komisije, zaposlena kot uradnik ali da bi vsaj imela resno možnost za zaposlitev. Ker pogoj v zvezi z obstojem vzročne zveze med napako uprave in zatrjevano škodo ni izpolnjen, se posledično predlog za povrnitev premoženjske škode lahko le zavrne. V vsakem primeru bo morala uprava, ki je izdala akt, razglašen za ničnega, sprejeti ukrepe za izvršitev te sodbe, zlasti pa ob upoštevanju načel iz veljavnih evropskih predpisov sprejeti vse akte,

s katerimi je mogoče pravično nadomestiti škodo, ki je za tožečo stranko nastala z odločbo, ki je bila razglašena za nično (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2005 v zadevi Casini proti Komisiji, T-132/03, ZOdl. JU, str. I-A-253 in II-1169, točka 98).

57 Glede nepremoženjske škode je treba opozoriti, da tožeča stranka ni dokazala, da je utrpela nepremoženjsko škodo, ki bi jo bilo mogoče ločiti od nezakonitosti, na kateri temelji razglasitev ničnosti sporne odločbe, in ki je ne bi bilo mogoče v celoti povrniti s to razglasitvijo ničnosti (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 19. novembra 2008 v zadevi Michail proti Komisiji, T-49/08 P, ZOdl. JU, str. I-B-1-121 in II-B-1-739, točka 88).

58 Iz tega sledi, da je treba odškodninska zahtevka zavrniti.

Stroški

59 V skladu s členom 87(1) Poslovnika se, ob upoštevanju drugih določb poglavja o stroških, neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Sodišče za uslužbence lahko v skladu z odstavkom 2 istega člena, če to zahteva pravičnost, odloči, da se neuspeli stranki naloži le delno plačilo stroškov ali da se ji ne naloži plačila stroškov.

60 Iz obrazložitve te sodbe izhaja, da je Komisija tista, ki ni uspela. Poleg tega je tožeča stranka izrecno predlagala, naj se Komisiji naloži plačilo stroškov. Zato je treba Komisiji glede na to, da okoliščine v zadevi ne upravičujejo uporabe člena 87(2) Poslovnika, naložiti plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE (prvi senat)

razsodilo:

1. **Odločba z dne 23. januarja 2008, s katero je komisija natečaja EPSO/AD/56/06 zavrnila zahtevo G. Bartha za pregled odločbe, s katero je navedena komisija zavrnila njegovo prijavo, se razglasi za nično.**

2. **V preostalem se tožba zavrne.**

3. **Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.**

Gervasoni Kreppel Tagaras

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 23. novembra 2010.

Sodna tajnica
W. Hakenberg

Predsednik
S. Gervasoni